

ମାଟି ଝୁରେ

ଦୁଷ୍ଟ ଦେହେତା

ରାଷ୍ଟ୍ରୋଳ, ମୃତ୍ୟୁଆପୋଷି

ଡେକାନାଳ

ମୋ: ୯୮୩୭୫୫୫୫୫୫୫୫

କଷରେ ଚଳି ଯାଆଏଟି।

ମୁମା ଏପରି ବଦମାସ ହେଉଥିଲା କି ଗାଁ କଳି ଘରରୁ ଥାମୁଖିଲା । ଗାଁର ଲୋକେ କିଛି କିମ୍ବି ମୁମା ବିବେଧରେ ପରେଇ ଆପାଏଟି । ହୋଟରୁ ବୃଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବି ନା କିମ୍ବି ବଦମାସ କରେ । ଗରିବ କୁହିଆର ମୁମା ଏବେ ବଦମାସ ଚଥାପି ଗାଁରେ ତାକୁ ରଣ ପାଥାଏଟି । ଅତି ଶ୍ରାଵରେ ତାକନ୍ତି ମୁମାରେ.....

ଘରର ଦୁଷ୍ଟ ମୁମାକ ଆଖୁ ଆଗରେ ନାଚି ଦୂରୁଥିଲା ଦୂଦୟ ଅନେକ କଥା କହି ଦୂରୁଥିଲା । ଏଇ ମାତି ପାଇଁ କିମ୍ବି କରିବି ।

ରାଧାଦେବଙ୍କ ହାତରେ ଫର୍ମଟିକୁ ଧରି ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ ଏଇ ମାତି ପାଇଁ କିମ୍ବି ଗୋଟେ କରିବି । ଦେଶ ଜୀବିତ ରେକ ରଖିବି ।

ରାଧାଦେବଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ଫର୍ମ ମୁମା

ଆହୁକୁ ବଢ଼େଇ ଦେଇ କହିଲେ ଏଇନେ

ସମୟ ଆସିଛି ତାକିର ପାଇଁ ବରଶାପ କର ।

କିମ୍ବିଦିନ ଗଲାପରେ ତାକିରି

ଲକ୍ଷଣମୁଦ୍ରା ତାରିଖ ବାହାରିଲା । ମୁମା

ଲକ୍ଷଣମୁଦ୍ରା ଦେବାପାଇଁ ବାହାରିଗଲେ ଏଇ

ବାହାରିବା ବାଟରେ ରାଧାଦେବଙ୍କ ଆଖୁରୁ

ଆର ଧାର ଲୁହ ମାତି ଉପରେ ପଢ଼ି କହୁଥିଲା

ତୁ ଯା ଲାଗି ଯା ମୁଁ ତ ସାଥରେ ଥାଏ ।

କିମ୍ବି ମାସ ଗଲାପରେ ତାକିରି ଚିଠିଟି ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା ରାଧାଦେବଙ୍କ ପାଖରେ । ଚିଠିକୁ ଧରି ରିତିବ କୁହିଆରେ ଯେ ହସ ପୁଣି ବ ବୁନିଆ ଦେଖୁବା । ଏ ମାତି କହିବ ତୁ ମୋର ସମ୍ମାନ । ପୁଅ ମୋର ଆଜି ଭାବରେ ବୈକିରଣେ ତାକିରି ପାଇଛି ।

ଧୂମର ପୂର୍ବ, ପରିମ, ଉତ୍ତର, ଦଷ୍ଟିଶ, କଥାତି ତାରିଥାଟେ ଖେଳିଗଲା । ମୁମା କହିବେଳିଲା ମୁଁ କାହିଁର ପାଇଛି ତେ ପାଇଁ ଲାହିଛି ଏ ମାତିର ନୀଁ ରଖିବି । ଆଜି ଯେ ବଦମାସ ପିଲାଟି ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଭଲ ପିଲା ହୋଇଯିବ ଏ ମାତି ତାକୁ ମନେ ରଖିବ ।

ଲୁହର ମାସ ୨୪ ତାରିଖ ଦିନ ଘରୁ ବାହାରିଲା ମୁମା । ଭାବରେ ବୈନିକରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଓ ଗାଁର ସମୟ ଲୋକମାନେ ରେଳେଷେନାନ୍ତି ଛାଡ଼ିଆଇଲେ ।

ଆସିବା ବାଟରେ ଅନେକ କଥା ପୁଣିଏ ମନେ ପଢ଼ି ଯାଉଥିଲା । ବଦମାସ ପିଲାଟି ଆରି କଣ ବଦମାସ ହେବା । କିମ୍ବି ଲାଗିବ ଯେ ଆମ ସହିତ କାହା ପାଖରେ ଯାଇ ମୁହାରି କରିବା ।

ଏହି କଥା ଭାବରୁ ଲୋକରୁ ଆଖୁରୁ ଲୁହ ବୋହି ଆସୁଥାଏ । ମୁମା କହିଲା ମୋ ଗାଁର ବଣ ପାହାତ ଗଛ ଲତା, ଫଶା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେଳେ ଯାଇଛି ।

ଭାବରେ ପଢ଼ି ମାତିର ପଢ଼ିଲା । ଏ ଗାଁ ଏ କଥା ଭାବରେ ପଢ଼ିଲା । ଏ ଗାଁ ଏ ମାତି ଏ ବଣ ପରିବତ ବାର ପୁତ୍ରରେ ସ୍ଵର ଶୁଭୁଥିଲା ‘ମୁମା’ ସେବି ଭାବରେ ଲୋକରେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ.....

ମାତିର ପାଇଁ ‘ଜୀବନ ଦେଇଛି’ ମୁମା.... ଅନ୍ତରେ ଭିତରେ ଶୁଣ ଆମ ଦେଶକୁ ପଶି ଆସୁଥିଲେ । ଶୁଭୁମାନଙ୍କୁ ପଶାର ନ ଦେବାପାଇଁ ଦୃଢ଼ ଜବାବ ଦେଇ ସହିଦ ହୋଇଛି ।

‘ଜୟହିଦ’

ଭାବାଦେବଙ୍କ ଆଖୁରୁ ଧାର ଧାର ଲୁହ ବେହି ଆସିଲା । ପିଲାଟି ଧାର ସ୍ଵରରେ ବାହାରିଲା ‘ମୁମା’....

କହୁଥିଲା ମାତି ପାଇଁ ରହ ତୋପ ଦେଇଲୁ ଏ ମାତି ପୁଣିର ଧାର ଗାଁର ପାଇଁ ଗର୍ବ କହୁଥିଲା ପୁଲେଲେହାର ।

ଗାଁରଥ ଗାଁର ପାଇଁ କଥା ପାଇଁ ବାହାରିଲା ମୁମା । ଭାବରେ ବୈନିକରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଓ ଗାଁର ସମୟ ଲୋକମାନେ ରେଳେଷେନାନ୍ତି ଛାଡ଼ିଆଇଲେ ।

ଆସିବା ବାଟରେ ଅନେକ କଥା ପୁଣିଏ ମନେ ପଢ଼ି ଯାଉଥିଲା । ବଦମାସ ପିଲାଟି ଆରି କଣ ବଦମାସ ହେବା । କିମ୍ବି ଲାଗିବ ଯେ ଆମ ସହିତ କାହା ପାଖରେ ଯାଇ ମୁହାରି କରିବା ।

ଏହି କଥା ଭାବରୁ ଲୋକରୁ ଆଖୁରୁ ଲୁହ ବୋହି ଆସୁଥାଏ । ମୁମା କହିଲା ମୋ ଗାଁର ବଣ ପାହାତ ଗଛ ଲତା, ଫଶା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେଳେ ଯାଇଛି ।

ଭାବରେ ପଢ଼ି ମାତିର ପଢ଼ିଲା । ଏ ଗାଁ ଏ କଥା ଭାବରେ ପଢ଼ିଲା । ଏ ଗାଁ ଏ ମାତି ଏ ବଣ ପରିବତ ବାର ପୁତ୍ରରେ ସ୍ଵର ଶୁଭୁଥିଲା ‘ମୁମା’ ସେବି ଭାବରେ ଲୋକରେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ.....

ଭାବରେ ଆଖୁରୁ ଧାର ଧାର ଲୁହ ବେହି ଆସିଲା । ପିଲାଟି ଧାର ସ୍ଵରରେ ବାହାରିଲା ‘ମୁମା’....

କହୁଥିଲା ମାତି ପାଇଁ ରହ ତୋପ ଦେଇଲୁ ଏ ମାତି ପୁଣିର ଧାର ଗାଁର ପାଇଁ ଗର୍ବ କହୁଥିଲା ପୁଲେଲେହାର ।

ଗାଁରଥ ଗାଁର ପାଇଁ କଥା ପାଇଁ ବାହାରିଲା ମୁମା । ଭାବରେ ବୈନିକରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଓ ଗାଁର ସମୟ ଲୋକମାନେ ରେଳେଷେନାନ୍ତି ଛାଡ଼ିଆଇଲେ ।

ଆସିବା ବାଟରେ ଅନେକ କଥା ପୁଣିଏ ମନେ ପଢ଼ି ଯାଉଥିଲା । ବଦମାସ ପିଲାଟି ଆରି କଣ ବଦମାସ ହେବା । କିମ୍ବି ଲାଗିବ ଯେ ଆମ ସହିତ କାହା ପାଖରେ ଯାଇ ମୁହାରି କରିବା ।

ଏହି କଥା ଭାବରୁ ଲୋକରୁ ଆଖୁରୁ ଲୁହ ବୋହି ଆସୁଥାଏ । ମୁମା କହିଲା ମୋ ଗାଁର ବଣ ପାହାତ ଗଛ ଲତା, ଫଶା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେଳେ ଯାଇଛି ।

ଭାବରେ ଆଖୁରୁ ଧାର ଧାର ଲୁହ ବେହି ଆସିଲା । ପିଲାଟି ଧାର ସ୍ଵରରେ ବାହାରିଲା ‘ମୁମା’....

କହୁଥିଲା ମାତି ପାଇଁ ରହ ତୋପ ଦେଇଲୁ ଏ ମାତି ପୁଣିର ଧାର ଗାଁର ପାଇଁ ଗର୍ବ କହୁଥିଲା ପୁଲେଲେହାର ।

ଗାଁରଥ ଗାଁର ପାଇଁ କଥା ପାଇଁ ବାହାରିଲା ‘ମୁମା’....

କହୁଥିଲା ମ

